

Ὡ σὺ, Βουλὴ τοῦ σιγανοῦ,
 κί' εἰς ἄλλους ἔλωσ φανοῦ,
 κί' ἄν εἰς πολλὰ παρκανομῆς,
 παρθένος ἀπειρόμας,
 μὲ συλλογίσου πῶς κί' ἐμεῖς
 ἦταν κικίρος ποῦ τρώγαμε.

Ὡ σὺ Βουλὴ τοῦ σιγανοῦ,
 κί' εἰς ἄλλους ἔλωσ φανοῦ,
 κί' ἐπάκουον τοῦ κληνός τὸν λόγον τὸν ἀδέκαστον,
 κί' ἔλωσ μὲ λυπήσου μὲς κί' ἰδιαιτέρως ἕκαστον.

Τάδε ψάλλουν πρὸς Ζακίην ξένοι πλειονοψηφίαι:
 χλιρε, τῆς Ἀρχῆς Νυμφίε.

Τὸν ἐπῆρες, καὶ τὸν θεῖον τὸν ἀρίστει ἀποροῦντα,
 καὶ μακρῖος ἐκεῖνος, ὃν εὐρίσκεις γρηγοροῦντα.

Μ' ἄλλων κερανοῦς βροντῆς
 καὶ μὲ τὴν αἰγυμὴν κεντῆς
 ξένης σπάθης, ξένης λόγχης
 τὴν Βουλὴν τὴν ἑλευδοσαν,
 τὴν ἐν ὑπνοῖς, τὴν ἐν ῥόγχοις
 περισσῶς περιπεσοῦσαν.

Νῦν νενίκηκας τὸν κόσμον... ἐκενώθησαν οἱ θῶκοι,
 νῦν ἀγνίζει λουκουμάς...
 ταῖς πρεσβείαις Θεοτόκῃ
 σώσον, ἄλαλε, κί' ἐμᾶς.

Τραγουδεῖν· ἐδῶ κί' ἐκεῖ
 Λάζαροι πολιτικοί.

Ἐρδε Λάζαρι περθε,
 ἔρδε, Κόντη καὶ βουθέ.
 Ἄντει πάρε βιέν κί' ἀντάρε,
 Θεοδωράκη τοῦκε κλιάρε,
 τοῦκε κλιάρε, τοῦκε θυρί,
 τσί κερρῶσανε μόνο μπιρί,
 τίρι λίρι, τίρι λίρι,
 τέλειωσε τὸ πανηγύρι,
 τῶρα θᾶδγουνε κί' οἱ πῆροι.

Ντίνει τὸ βουδὸ ρουσπέτχι
 καὶ 'στὸ θεῖο κρένει τέτοιαι:
 ὀρέ θετε μ', ὀρέ μῆρο μ',
 γιὰτὶ φέρνει βόλταις γύρω μ'.

Τί 'στὸ βρόντο πολεμεῖς με;
 τὸ σκαλὶς με, τὸ ποτὶς με,
 πέρνει Προῦπολογίμα.

Ἐκαρ, φῶς μου, μόνο μπιρ,
 πῶγινας φωτῆζ καὶ πῦρ.
 Τέτοιαι κί' ὁ παπποῦς τοῦ κρένει,
 ντὲ μὲ λάχανα τὸν ραίνει.

Γρὸυ τί νοῦσεζα ἔρε,
 ποῦ θὰ μοῦ τὰ πᾶς, ὀρέ:

νάινι θὰ γενῶ παππάς,
 ἀντε καὶ ποῦ θὰ μοῦ πᾶς.

Τοῦκε κλιάρε μὲ φωνάρα,
 Κορδονάρα, Κορδονάρα,
 'πάτῃσες 'στὴν ἀγκινάρα.

Ἐρδε, Κόντη, μίκα τζόγχι,
 βᾶν τὲ μπάτρουκα τὰ λόγχι.
 Τὸ Ντραγκοῦμη πάσι βρόντο,
 Καραπάνο κάνει σκόντο,
 οὔρδε Λεωνίντα, Μῆτσο,
 μὲ τὸ τόσο σας καπρίτε.

Τὸ σκαλὶς με, τὸ ποτὶς με,
 πέρνει Προῦπολογίμα.
 Τὸ Φωκίο βγάζει ντάρα,
 μὲ σκόνει τὴν ποδάρα,
 πάτην κάτω τὴν καρδάρα.

Ἐρδε σοῦρδε, τσίμπιρ μίρε,
 τέλος πάντων τὸν ἐπῆρε.
 Τοῦ διαδόντρου μὲς τὸν γυῖο
 τοῦκανε τοῦ Κόντη μάγχι,
 βάγχι βάγχι τῶν βαγζῶ,
 πάρτε, βρε διαδολέ, βάγχι.

Τὸ Σιμόπουλο τὸ πάνω
 τοῦ Ζακίη πλάται κάνει,
 καὶ τὸ Νέγρη τὸ Φωκίο
 τὸ κυττάζει σάν οἰκτο.

Τετρεχί!.. δουλεζὶ ποῦ σοῦχει!
 βίνεκα συνταξιοῦχοι,
 βίνεκα πολλοὶ μ' ἀντάρα,
 ποῦ δὲν ἔπῃσαν πεντάρα.

Ἐρδε μέρδε κί' ἄς νὰ μῆ...
 βάλετε τὸ στρατὸ γραμμη,
 φέρτε, πικρουσιαστὲ,
 οὔρδε Τοῦρκ ἐτεκεστὲ.

Ἐρδε μέρδε... ψάλετε τον
 τὸν Λαχανο-Λάζαρο,
 τοῦ Μερκούρη βάλετε τον
 τὸ Λαχανοπάζαρο.

Γιὰ τὸν Καλαποθάκη ἡγάρηκαμε πολλὸ,
 συνάδελφον γενναῖον κί' εἰς ἔλωσ προσφιλή,
 ποῦ κηρυχθεὶς ἀθῶος γυρίζει 'στὸ συνάρι μας,
 κί' ἐχάρηκαν οἱ φίλοι κί' οἱ δημοσιογράφοι μας.
 Καὶ τώρα 'στὰ Πατήσια, τὴν γῆν τῆς ἡσυχίας,
 αἰμοδιψῆς ὡς πρῶτον
 θ' ἀρχίσῃ μὲ τὸν Σόστον
 τὰς κοκορομαχίας.